

POKROK ZÁPADU

Založen 1871.--Ročník XXV. ILLINOIS, ILL., VE STŘEDU, DNE 20. PROSINCE 1905.

ČÍSLO 21.

Zasedání 59. kongresu.

Bez dlouhé debaty bylo schváleno senátem, aby držitelé dvouprocentních bondů panamských, poživali též výhody a práv, jako majitelé jiných dvouprocentních bondů.

Senátní výbor obchodu usnesl se, že bude podporovati návrh zákona o podpoře pro majitele obchodních lodí.

Proti falšování potravin předložil senátor Heyburn z Idaho, nový návrh zákona. Dokazoval, že od posledního zasedání nebylo učiněno na návrhu tom velké změny.

Dále vedla se dlouhá debata o pojišťujících společnostech. Předšed prvního výboru Payne dokazoval, že kongres může se domoci kontroly nad společnostmi vyhradně jen uvalením na ně daně. Nežle jinak jednati, neboť rozsudky nejvyššího soudu praví, že pojišťování není obchodem. Jest tedy pouze touto cestou domoci se kontroly nad pojišťujícími společnostmi.

Senátor Mann podal návrh zákona, v kterém žádá zápočet vydávání patentů na léky, leda na jasný a určitý proces výroby. V návrhu tom žádá se též, aby němečtí občané kteří mají patenty, měli stejná práva ve Spoj. Státech, jako mají Američané, majitelé patentů, v Německu.

Dodatkem ku předloze o přijetí Oklahoma a Indiana Terr., jako jednoho státu do Unie, podal senátor Gallinger návrh, aby v tomto novém státě byl prodej lihovin zapovězen na 21 roků. Později by mohl býti dovolen sice, ale jenom tenkrát, byla-li by ústava států v tom smyslu upravena.

Sesazená královna ostrovů havajských, patřících nyní Spoj. Státům, poslala jako každoročně, opětně žádost, aby jí bylo vyplaceno \$10.000.000 odškodného za ztracený trůn. Ačkoliv žádost v senátu byla předčítána, jest jisto, že bude zase bez vyřízení odložena.

Boháčem přes noc.

Příjemně překvapen byl George Bechor, mladý bavorský Němec, sdělením amerického konsula v Mnichově, že jest jedním ze čtyř dědiců statku, majícího ceny \$14.000.000. Bechor byl chudým farmářským dělníkem a v Americe dlel teprve tři roky.

Analfabeti ve Spoj. Státech.

Onehdy vydala cenzová úřadovna Spoj. Států zajímavou statistiku, z níž vysvítá, že na 1000 osob, ve státi přes deset roků připadá 106 takových, kteří neumějí čísti ani psáti. Na tisíc zde v Americe rozených lidí připadá jenom 46 analfabetů, v cizozemsku rozených 128. Mezi tisíci černochoy jest 445 takových, kteří ani čísti, ani psáti neumějí.

President pojedje kolem světa.

Jsou-li pravdivými zprávy, které rostruší po Spoj. Státech různé listy, podnikne president po uplynutí své úřední lhůty cestu kolem světa. Vypráví se, že navštíví evropské dvory, kde bude všady

skvěle vítán. I v Evropě je tato pověst už rozšířena. V Haagu bude prý velkolepá hostina, kde bude mluveno též o míru. Též německý císař Vilém nenechá se nikterak zahanbit a presidenta zvláště skvěle uvítá a pohostí. Po vykonané návštěvě všech evropských dvorů pojedje prý president do Indie, Číny, Japonska, Koreje a východní Sibiře.

Alice Rooseveltova zasnoubena.

Provdání slečny Alice za kongresníka Mikuláše Longwortha z Ohio, o němž v poslední době tolik se mluvilo, stalo se skutkem. Sám president to onehdy úředním prohlášením oznámil veřejnosti. Nikoho to nepřekvapilo, neboť tato událost byla očekávána každým dnem. Nyní ví se už všecko do podrobná a ví se už také, že sňatek odbýván bude v modré síni, kde slavil sňatek svůj president Cleveland. Mikuláš Longworth, budoucí zeť presidentův, jest star 36 roků a pochází z bohaté rodiny cincinnati. Slečna Alici jest 21 roků.

Kubelík zavítá do Omahy.

Panem Jos. Burianem z New Yorku byl nám zaslán dopis, z kterého se dovídáme, že mistr Jan Kubelík navštíví na své cestě též naše město. Na své zdejší přátele upřímně se těší a požádá pana dopisovatele, aby tlumočil jim pozdrav. Mezi jiným pravil, že milerád všechna nedorozumění, která stala se bez jeho viny, vynanášel se při své návštěvě u rovnati a objasniti. Pan pisatel dále sděluje snámi, že není Kubelík takový, jak v mnohých listech byl líčen, naopak, že zůstal dobrým a upřímným Čechem. V záležitosti jeho maďarského občanství, které mu je ze všeho nejvíce výtýkáno, uvádí p. dopisovatel vlastní slova Kubelíkova, která pro zajímavost otiskujeme.

"Chtěl jsem se oženiti, poněvadž byl jsem upřímně zamilován do své nyníjší manželky, bytosti to dobré, hodná a mě lásky. Bez ní bych nedosáhl kýženého štěstí a spokojenosti, čehož mi bylo třeba po všem utrpení a námaze. Dle rakouského zákona nebylo mi však dovoleno, oženiti se s paní rozvedenou. Uváživ toto, chtěl jsem se státi občanem švýcarským, ale dověděl se, že by to trvalo celá tři leta, rozhodl jsem se pro občanství uherské. Tam měl jsem protekci a celá záležitost vyřízena byla v pěti nedělích. Lživé byly výroky některých novin, prohlašující do světa, že učil jsem tak pro statky a nemovitosti své manželky. Byl bych se byl stal rád občanem třeba některé republiky americké, kdyby to bylo šlo tak rychle jako v Uhrách, které nepodlehají zákonům Rakouska. Vždyť sta a sta krajanů stalo se občany Spojených Států, aby nebyli rakouskými poddanými. Proč já tedy měl jsem vykrvácti pod zákonem, jenž dusil hlas mého srdce. Při svém povolání není mi možná, abych trval se usadil na pět roků ve Spoj. Státech, anebo tři roky bydlél ve Švýcařích. Volil jsem prostředek nejlepší a nejvhodnější. Nelituji

Nikdo bez práce nejdá koláče.

Davenport, Ia., 13. pros.
Ct. red. Pok. Záp.— Jak vidím na tom malém červeném papírku na přední straně časopisu, předplatné moje již vyprčelo. Nikdo bez práce nejdá koláče, a také já nebudu číst P. Z., nebudu-li platit. Proto si povídám: Tondo, chutě k dílu a pošil dollar a šedesát pět centů, předplatné a doplatek. Zároveň zaslám 15c co doplatek na premií, Pečírkův kalendář. Doufám, že prominete, že dřívě na milý P. Z. jsem nepředplatil. Znamenám se v účtě

A. V. KNOLL.

toho, neboť dostal jsem ženu, jakých je pořídku, ženu, která je úplně spřízněna s duší i povahou mou a po jejíž boku stávám se člověkem a umělcem dokonalým. Kdo poznal ženu mou, ihned odhodil předsudky, neboť je ideální matkou i vzornou hospodyní, která nemiluje žádných společností a již nade vše milejší jest rodný krb. Nemohl jsem jednati jinak, máje takový poklad před sebou. Duše naše si náležely a já šel za hlasem svého štěstí a svého srdce."

Opuštěné ženy.

Zajímavým je tvrzení superintendenta Bodine, že v Chicagu jest nejméně 14.000 od mužů opuštěných žen, které přetěžce musí zápolit o svou existenci. Prohlášením toto učinil Bodine v síni policejního soudce Hurleyho, který stíhal některé rodiče pro neposlání dítek do školy. Pan Bodine tvrdil, že jenom na západní straně nalezá se nejméně 6000 opuštěných žen. Dále prohlásil, že zahájil boj proti těmto zrádcům vlastní rodiny. Praví, že podobné zanechání ženy v nouzi, je horší než rozvod, poněvadž žena ocitne se úplně bez pomoci. Aby se podobné rodiny uživily, jsou nuceny přidržovati k práci i děti nezletilé.

Otázka přistěhovalců.

Předminulý týden odbývala se v New Yorku přistěhovalcká konference. Bylo na ní o této otázce mnoho rokováno a přijaty též četné návrhy. V otázce přistěhovalců z Číny připojil se kongres k vylučovacímu stanovisku vlády; z toho jsou však vyjmuti čínští studující, cestovatelé, obchodníci a učenci. Nejvíce bylo rokováno o bílých přistěhovalcích z Evropy. Samuel Gompers, jmenem v Americe usazeného dělnictva, žádal za největší omezení nebo docela zastavení přistěhovalců. Proti tomu bylo hlučné protestováno. Předšedla Eliot A. Carnegie prohlásil, že dosavadní zákony dostačí; vylučovati pilné a poctivé dělníky, bylo by prostě na újmu Spoj. Státům. Dále podotýká, že by se nemělo na evropské dělnictvo dívati s předsudkem. Co se jeho týče, nežádal by od přistěhovalců žádných zkoušek. Podnikavost přistěhovalců je už dostatečnou známkou schopnosti dělníka. Naše země potřebuje přistěhovalců. V podobném smyslu mluvilo ještě několik řečníků. Ozvaly se sice též hlasy odporující, dokládající, že není přistěhovalectva potřebí k blahobytu a pokroku. Na to byla dána odpověď, že jižní státy volají po přistěhovalcích, poněvadž trpí nedostatkem pracovních sil. Jest žádoucí, aby jižní země

přistěhovalce vábily, a neodpuzovaly ty, kteří jsou pilní, zdraví a poctiví. Dále bylo usneseno, aby otevřeny byly jižní přístavy, a dohlížeti, aby s přistěhovalci v mezpalutí bylo lépe nakládáno, než se dosud děje.

Na rozloučenou.

Milé překvapení přichystali přátelé omažtí našemu p. Janu Havlasovi. V sobotu dne 16. t. m. uspořádán byl na jeho počest skvělý večer v residenci p. Burešových, k němuž dostavili se četní jeho přátelé a obdivovatelé. Pan Havlas byl překvapen dokonale, nevěda do poslední chvíle o ničem. Krátce po osmé hodině dostavili se: pp. J. Rosický s chotí a sleč. dcerami. Dr. Kálal s chotí, p. Beránek s chotí, p. Shary s chotí, p. red. Fuchsa s chotí, p. Letovský s chotí, synem a p. tchyní, p. Steiger a p. Rokusek. Při milé zábavě a přátelském rozhovoru ubíhaly rychle chvíle a nikdo ani neporozoroval, že už blíží se k ránu. Stanislav Letovský, nadějný syn známého našeho přítele p. Letovského, sebral s dokonalým pochopením několik skladeb na piano, mezi nimiž byla též naše věčně mladá "Prodaná nevěsta", která každého uchvátí. Mile též přiblížil přednes několika českých písní p. Shary, která, ač jazyk český je jí neznámým, je velkou ctitelkou a obdivovatelkou českého umění. Panu Havlasovi nemusel radostný úsměv s tváře a bylo na něm dobře znáti, že je potěšen z jasného důkazu přátelství, jehož se mu dostalo ze všech stran. Dlouho již neviděl jsem jej tak veselého i rozjařeného a připadly mi na mysl večírky strávené mezi p. Havlasovými přáteli v Praze, jímž byl omažtý tolik podoben. Tolik důkazů přívětivosti, souhlasu a lásky! Těžce loučili se všichni s p. Havlasem. Vzácná duše tato jest jedinou z nemnohých, která, ač tekla nám upřímně co se jí nelíbí, přece přirostla nám k srdci a na niž se často vzpomíná a přetěžko zapomíná. Zajisté, že všichni rádi vzpomeneme dobrého toho srdce, jež dovedlo trpěti pro bolesti naše, pro naše slabosti i chyby, a které dovedlo radit a povzbuzovati jak mohlo nejlépe a nejpříjemněji. Mnohdy na něho vzpomeneme s radostí, z dojmu mnohého obratu k lepšímu a často s bolestí, že jeho dobrá snaha nebyla pochopena. . . . Ať je to jakkoli, p. Havlas se zapsal do srdcí českoamerického lidu písmem nesmazatelným. . . . Večrěk tento a četné jiné důkazy přátelství jsou dostatečným zárukou účinnosti p. Havlasovi za nezapně a nepromyšlené útoky revolverových a bezesměrných listů.

Premie

Ct. čtenářům nabízíme letos opět

Kalendáře z Čech

PEČÍRKŮV za doplatek 15c
VELKÝ SLOVANSKÝ
za doplatek 15c
BESED LIDU " 15c

Ku premiím jsou oprávněni všichni, kdož sobě předplatí na rok ku předu V účtě Vyd. Pokroku.

Literární drobnosti.

— Nobelovy ceny, které bývají rozdávány každého roku, obdržel letos následující: Za fysiku profesor kielské university Lenard, za lučbu profesor iniversity mni-chovské z Boyerů, za lékařství profesor Robert Koch v Berlíně, za literaturu polský spisovatel Henryk Sienkiewicz. Zajímavá jest pověst, která se v poslední době rozhlášovala, že cenu za literaturu obdržel pres. Roosevelt. Každá cena jest \$40.000 a rozdávána jest osobně švédským králem Oskarem, za přítomnosti královské rodiny a diplomatického sboru, v budově hudební akademie.

— Pozoruhodnou je snaha žurnalisty českého Karla Pelanta, známého řečníka a delegáta sjezdů "Volné myšlenky", který nám právě oznamuje, že hodlá v Praze vydávati "Revue Revui". Český národ má 1100 časopisů a kolem 150 revui. Tím je dokázána nemohoucnost, aby český inteligent sledoval celou revuální produkci, a přehled mnohdy důležitých a cenových věcí je mu znemožněn. "Revue Revui" má býti listem, který bude přinášeti nejdůležitější a nejpříjemnější zprávy; bude to jakási trest' všeho časopisectva. Každý duševně pracující člověk najde v ní dosti materiálu pro své povolání, přehledku snah a ideí svého národa. Revue Revui nemožně se pouze na český obzor; později budou přibírány nejcen-nější revue evropské. Netřeba podotýkat, jak důležitou bude tato publikace, zvláště pro Čecha, žijícího v cizině. Předplatné jest stanoveno na čtvrt roku 2.40 K., na půl roku 4 K. 80 hal. v Rakousku a Německu. Pro Ameriku se zdraží o 5 centů výstisk na poštovní. Žádejte ukázkové číslo od administrace Revue Revui, Král. Vinohrady, Máchova ul., 15.

Buďte veselými!

V nedávné přednášce Dr. E. B. Tuteur vyslovil se, že jen veselost nás spasí. Zvláště prý při jídle má každý oplyvati humorem, chtěli by mohl dosti potravy přijati a jí náležitě strávit. Ono se to snadno řekne, ale, jak má smáti se a zertovati u jídla ten, kdo jísti nemůže? Jen jedna cesta vede k tomu. Trinerovo Léčivé Hořké Víno. Vezměte dávkou před jídlem a pojistíte si za krátko výbornou, zdravou chuť k jídlu a kde ta jest, tam veselá nálada brzy se dostaví. Vše vám bude chutnati a na vše budete hleděti s růžové stránky. Tento lék vám pomůže proto, že ochablé svaly žaludeční a střevní sesílí tak, aby samy hlásily se o práci a nemusely býti do ní nuceny. S nimi začne pracovati všechno tělo, začne se tvořiti nová krev, začne se všechno ústrojí čistiti. Kamkoli tato nová, čistá krev vnikne, tam nastane nový život. Ona osvětlí mozek a učiní nás veselými, ona upraví činnost srdce a učiní nás svěžími a bujarými. Ve všech poruchách zažívání Vám pomůže jediné Trinerovo Léčivé Hořké Víno. V lékárnách. Jos. Triner, 799 So. Ashland Ave., Chicago, Ill. Poradte se s námi, zpozorujete-li, že Vaše zažívání vázne.

Za doplatek 15c. obdržel naši předplá titel krásný obraz v barvách jako Jan Hus kříska, Anička míra a p. z.